

DE DRIE DA GEN VAN PASEN 2024

Witte Donderdag 28 maart
Goede Vrijdag 29 maart
Stille zaterdag 30 maart

**Protestantse Gemeente Oudwoude-
Westergeest**

WITTE DONDERDAG

**28 maart 2024 om 19.30 uur
in de kerk van Aldwâld**

**Voorganger: ds. Lieuwkje Cnossen
Organist: mw. Riemke Dijkstra**

Vorbereiding

Welkom

Zingen: Lied 116: 1, 2 en 3

1. God heb ik lief, want die getrouwe Heer nam, toen ik riep, met toegenegen oren mijn woorden aan. Hij zal mij blijven horen en levenslang ben ik niet eenzaam meer.
2. Toen de benauwdheid dreigend op mij viel en angsten voor het doodsrijk mij bekropen, heb ik de naam des Heren aangeroepen en weende: Heer mijn God, bewaar mijn ziel.
3. Hij is goedgunstig in gerechtigheid, Hij wil zich altijd over ons ontfermen. Zijn kracht kwam mij, eenvoudige, beschermen. Rust nu, mijn ziel, de Heer heeft u bevrijd.

Bemoediging en drempelgebed

V: In deze dagen van dood en leven, loslaten en vasthouden,
weten wij ons met elkaar verbonden
in de Naam van de levende God,

A: bron van licht en liefde, bron van leven.

V: God, houd ons vast in uw liefde, houd ons vast in uw trouw,

A: houd ons vast in uw vrede.

V: Geef ons een geest

A: vast en moedig.

V: Dat wij voortgaan op de weg die uw Zoon voor ons uitging.

A: Breng ons terecht, God,

V: breng ons weer thuis en doe ons wonen in uw zegen.

A: Amen.

Inleiding op de Witte Donderdag

Zingen: Lied 287: 1 en 4

1. Rond het licht dat leven doet
groeten wij elkaar met vrede;
wie in voor- of tegenspoed
zegen zoekt, mag binnentreden, –
bij de Heer zijn wij hier thuis,
kind aan huis.
4. Rond de tafel, in de kring,
staat ons land, de oogst voor ogen, –
neem en eet, drink en gedenk,
proef hoe zoet: Gods mededogen,
die ons schenkt in de woestijn
brood en wijn.

Kyriegebed, afgewisseld met:

V: *Daarom roepen wij samen:*

A: Heer, ontferm U.

Glorialied: Lied 117a

1. Gij volken loof uw God en Heer
wil Hem het loflied zingen.
Laat de fonteinen van zijn eer
in ieder hart ontspringen,
omdat Hij u verkoren heeft,
omdat Hij u genade geeft,
door Christus, halleluja.
2. Hoe groot is zijn barmhartigheid
voor allen allerwege,
zijn waarheid en zijn tederheid
als overvloed van regen.
Zijn liefde duurt in eeuwigheid,
en geeft om niet de zaligheid.
Zing, zing Hem, halleluja.

Dienst van het woord

Groet

V: *De Heer zij met u,*

A: ook met u zij de Heer.

Gebed voor de Witte Donderdag

Lezing: Exodus 12: 1, 15-20

Zingen: Lied 806 'Zomaar te gaan'

1 Zo-maar te gaan met een stok in je hand,
zon-der te we - ten wat je zult e - ten.
Zo-maar te gaan met een stok in je hand;
ein-de-loos ver is 't be - loof - de land.

2. Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?
Altijd maar banger, duurt het nog langer?
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?
In de woestijn worden kinderen groot.
3. Zomaar te gaan, met Zijn woord als bewijs,
altijd maar lopen, altijd maar hopen.
Zomaar te gaan met Zijn woord als bewijs:
straks wonen wij in een paradijs.

Lezing: Johannes 13: 1-15

Zingen: Lied 569

1 Toen Je-zus wist: nu is ge - ko-men
het uur om door de nacht te gaan,
heeft Hij een lin - nen doek ge - no-men
en wa - ter in een schaal ge - daan.

2. Hij gaf ons zwijgende een teken
en kwam ons voet voor voet nabij,
Hij deed het water van zich spreken,
het stort zich uit en reinigt mij.
3. Zo is de Heer een knecht geworden
en tot de bodem toe gegaan
om ons met ootmoed te omgorden,
Hij doet ons zijn geringheid aan.
4. Heer van mijn hart, U bent gekomen
de nacht door naar uw grote dag,
ik heb in eenvoud aangenomen
dat ik U daarin volgen mag.

Overdenking

Zingen: Lied 653: 1, 4 en 6

1. U kennen, uit en tot U leven,
Verborgene die bij ons zijt,
zolang ons 't aanzijn is gegeven,
de aarde en de aardse tijd,
o Christus, die voor ons begin
en einde zijt, der wereld zin !
4. Gij zijt het licht van God gegeven,
een zon die nog haar stralen spreidt,
wanneer het nacht wordt in ons leven,
wanneer het nacht wordt in de tijd.
O licht der wereld, zie er is
voor wie U kent geen duisternis.
6. Gij zijt tot herder ons gegeven,
wij zijn de schapen die Gij weidt;
waar Gij ons leidt is 't goed te leven,
Heer, die ons voorgaat door de tijd.
Wie bij U blijft en naar U ziet,
verdwaalt in deze wereld niet.

Inzameling van de gaven voor Faridpur, Gemeentewerk, Kerkbeheer

Dienst van de tafel

Zingen: Lied bij Witte Donderdag

(tekst Sytze de Vries, melodie lied 556 'Alles wat over ons geschreven is')

1. Door deze dagen heen voert ons de weg,
van Hem die toont hoe vrede bloeit uit lijden.
Waar rondom Hem verraad en leugen strijden
wordt Hij ons als de waarheid aangezegd.
2. Hoe leren wij ontvangen uit zijn hand
wanneer wij tastend nemen om te delen
en eten van het brood, dat ons kan helen,
de beker drinken, vol tot aan de rand.
3. Te kostbaar in Gods ogen is zijn bloed.
Hij maakte het tot drager van het leven.
Wij mogen hoopvol ons op weg begeven
totdat Hij komt als koning. Wees gegroet!

Tafelgebed

V: De Heer zij met u,

A: zijn Geest in ons midden.

V: Laten we denken aan God, die ons leven gegeven heeft.

A: Onze gedachten zijn bij Hem.

V: De Heer, onze God, is goed.

A: Daarom willen wij Hem danken.

Vervolg tafelgebed

Na de woorden: 'Daarom loven wij Hem':

Zingen: Lied 103e (2x)

The image shows a musical score for a two-part setting of a hymn. It consists of two systems of music, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal lines.

Prijs de Heer, mijn ziel en prijs zijn heil'ge Naam

Prijs de Heer, mijn ziel, Die mij het le - ven geeft.

Vervolg tafelgebed en Onze Vader

Vredegroet en nodiging

Delen van brood en wijn (lopende viering)

Dankgebed

Brood en wijn worden de kerk uitgedragen,
ook de bloemen worden weggebracht,
als teken van de overgave van Jezus Christus.

Lezing: Matteüs 26: 30-45

Zingen: Lied 571: 1, 2, 3, 4, 5

1. In stil - le nacht houdt Hij de wacht
waar al - le an - d'ren sla - pen.
De o - gen zwaar, de har - ten moe,
heb - ben wii Hem ver - la - ten.

2. Waarom blijft niet het laatste lied in onze harten hangen?
De lofzang klonk, maar is verstomd.
De dood houdt ons omvangen.
3. Een beker vol van vreugdewijn heeft Hij met ons gedronken.
Een bittere kelk vol eenzaamheid hebben wij Hem geschonken.
4. In stille nacht heeft Hij volbracht de doortocht voor ons leven.
De nieuwe morgen van Gods trouw heeft Hij aan ons gegeven.
5. Tot aan het einde van de tijd zal ik zijn wachtwoord horen:
Waak dan en bid! Zo blijft Hij mij, en ik Hem toebehoren.

Zegen, met 'Amen, amen, amen'

Orgelspel

Blijf bij mij en waak hier met mij, wa - kend en
bid - dend, wa - kend en bid - dend.

- In stilte verlaten wij de kerk -

GOEDE VRIJDAG

29 maart 2024 om 19.30 uur
in de kerk van Westergeast

Voorganger: ds. Lieuwkje Cnossen
Organist: dhr. Bauke Hoekstra

We komen in stilte binnen

Vorbereiding

Groet en bemoediging

V: De Heer zij met u,

A: ook met u zij de Heer.

V: Wie woont in de hoede van de allerhoogste God,

A: overnacht in de schaduw van de Eeuwige.

V: Bij nacht en ontij heb je niets te vrezen,

A: Hij is een schild, een muur om je heen.

Zingen: Lied 25a (melodie Psalm 130)

1 Mijn o - gen zijn ge - ves - tigd
op God, of Hij mij redt.
Mijn hart, hoe-zeer on - rus - tig,
heb ik op Hem ge - zet.
Kan ik de nacht ver - du - ren,
waar-in Gij ver - re zijt?
Gij zult mijn voe - ten stu - ren
in 't duis - ter van de tijd.

2. Maar wees mij dan genadig
en richt mijn leven op,
dat ik opnieuw gestadig
kan gaan in 's levens loop.
Mijn hart, hoezeer onrustig,
heb ik op U gezet,
Mijn ogen zijn gevestigd
op U, tot Gij mij redt.

Gebed van de Goede Vrijdag

Inleiding

Lezing: Exodus 12: 21-28

Zingen: Lied 140: 1

1 Be - scherm mij, Heer, be - hoed mijn le - ven,
dat door ge - weld wordt o - ver - mand.
Be - dwing hen die naar on - recht stre - ven,
wier strijd - lust el - ke dag ont - brandt.

DE LIJDENSWEG VAN JEZUS

Zingen: Lied 561

1 O lief - de die ver - bor - gen zijt
in die - pe stil - ten eeu - wig - heid,
er - barm u o - ver ons be - staan,
het wordt ver - ra - den en ver - daan.

2. Hoe acht'loos in ons midden wordt
het kostbaar mensenbloed gestort
en in het onbarmhartig licht
het kruis des Heren opgericht.
3. De minsten van de mensen zijn
daar uitgestrekt in angst en pijn.
Tot aan het eind der wereld lijdt
Christus in hun verlatenheid.
4. O Liefde uit de eeuwigheid,
die met ons mens geworden zijt,
wij bidden, laat ons niet alleen
in al het duister om ons heen,
5. opdat ook wij o Heer U niet
verlaten in uw diep verdriet
maar bij U zijn in al de pijn
waarmee de mensen mensen zijn.

Lezing Marcus 14 : 43 – 52

V: Nog voor Hij uitgesproken was, kwam Judas eraan, een van de twaalf, in gezelschap van een met zwaarden en knuppels bewapende bende, die door de hogepriesters, schriftgeleerden en oudsten was gestuurd. Judas, die Hem zou uitleveren, had met hen een teken afgesproken. Hij had gezegd:

Ju: 'Degene die ik kus, die is het. Neem hem gevangen en voer Hem weg onder strenge bewaking.'

V: Toen hij eraan kwam, liep hij recht op Jezus af, zei:

Ju: 'Rabbi!'

V: en kuste hem. Ze grepen Hem vast en namen Hem gevangen. Een van de omstanders trok een zwaard, haalde uit en sloeg de dienaar van de hogepriester een oor af. Jezus zei tegen hen:

Je: 'U bent er met zwaarden en knuppels op uit getrokken om Mij te arresteren, alsof Ik een misdadiger ben! Dagelijks was Ik bij u in de tempel om onderricht te geven, en toen hebt u Me niet gevangengenomen; maar dit gebeurt omdat de Schriften in vervulling moeten gaan.'

V: Toen lieten allen Hem in de steek en vluchtten weg. Een jongeman, die alleen een linnen kleed aanhad, probeerde bij Hem te blijven, maar toen ook hij werd vastgegrepen, liet hij het kleed in hun handen achter en vluchtte naakt weg.

Zingen: Lied 565: 1 en 2

tot op

1 Het hoog-ste woord daalt uit het licht
en blijft toch voor Gods aan-ge-zicht.
Het geeft zich o-ver aan de nacht,
zo wordt zijn gro - te werk vol-bracht.

2. Eén van zijn leerlingen verraadt
Hem aan de vijand die Hem haat.
Maar aan het maal des levens geeft
Hij zich aan hen als brood dat leeft.

Lezing Marcus 14 : 53 – 65

- V: Jezus werd meegevoerd naar het huis van de hogepriester om te worden voorgeleid, en alle hogepriesters, oudsten en schriftgeleerden kwamen daar bijeen. Petrus volgde Hem op een afstand tot op de binnenplaats van het huis van de hogepriester, waar hij tussen de knechten ging zitten en zich warmde aan het vuur. De hogepriesters en het hele Sanhedrin probeerden Jezus op grond van een getuigenverklaring ter dood te veroordelen, maar dat lukte hun niet; want hoewel veel mensen een valse verklaring aflegden, waren hun getuigenissen niet afdoende. Toen kwamen er een paar met de volgende valse verklaring:
- G: 'We hebben Hem horen zeggen: "Ik zal die door mensenhanden gemaakte tempel afbreken en in drie dagen een andere opbouwen die niet door mensenhanden gemaakt is."'
- V: Maar ook zo was de getuigenverklaring niet afdoende. De hogepriester stond op en vroeg Jezus:
- Ho: 'Waarom antwoordt U niet? U hoort toch wat deze getuigen over U zeggen?'
- V: Maar Hij bleef zwijgen en antwoordde niet. Toen vroeg de Hogepriester Hem:
- Ho: 'Bent u de messias, de Zoon van de Gezegende?'

V: Jezus zei:

Je: 'Dat ben ik, en u zult de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en Hem zien komen met de wolken van de hemel.'

V: De hogepriester scheurde zijn kleren en zei:

Ho: 'Waarvoor hebben we nog getuigen nodig? U hebt de godslastering gehoord; wat is uw oordeel?'

V: Allen oordeelden dat Hij schuldig was en de doodstraf verdiende. Toen begonnen sommigen Hem te bespuwen; ze blinddoekten Hem en sloegen Hem en zeiden tegen hem:

So: 'Profeteer nu maar!'

V: en ook de dienaren gaven Hem vuistslagen.

Zingen: Lied 558: 1, 6, 7

1. Jezus, om uw lijden groot,
om uw leven en uw dood
die volbrengen 't recht van God,
Kyrie eleison.

6. Om het zwijgen, het geduld,
waarmee Gij de wet vervult,
als men vruchtloos zoekt naar schuld,
Kyrie eleison.

7. Om het woord van goddelijk recht
dat Gij tot uw rechters zegt,
– zelf hebt Geuw geding beslecht, –
Kyrie eleison.

Lezing Marcus 14 : 66 – 72

V: Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam een van de dienstmeisjes van de hogepriester voorbij. Toen ze Petrus bij het vuur zag zitten, keek ze hem aan en zei:

Dm: 'Jij was ook bij die Jezus van Nazaret!'

V: Maar hij ontkende dat en zei:

Pe: 'Ik weet niet waar je het over hebt, ik begrijp echt niet wat je bedoelt.'

V: Hij ging naar buiten, naar het voorportaal, en er kraaide een haan. Toen het meisje hem daar weer zag, zei ze opnieuw, nu tegen de omstanders:

Dm: 'Hij is een van hen!'

V: Maar hij ontkende het weer. En al gauw zeiden ook de omstanders tegen Petrus:

V: Maar hij ontkende het weer. En algauw zeiden ook de omstanders tegen Petrus:

Om: 'e bent wel degelijk een van hen, jij komt immers ook uit Galilea.'

V: Maar hij begon te vloeken en zwoer:

Pe: 'Ik ken die man over wie jullie het hebben niet!'

V: En meteen kraaide de haan voor de tweede keer. En Petrus herinnerde zich dat Jezus tegen hem gezegd had: 'Nog voor de haan tweemaal gekraaid heeft, zul jij Mij driemaal verloochenen. 'En toen hem dat te binnen schoot, begon hij te huilen.

Zingen: Lied: 'Van verre zien Uw ogen'

(melodie: Gezang 174, 'Ik wil mij gaan vertroosten')

1. Van verre zien Uw ogen
mij hier vol schaamte staan,
ik heb U vaak verloochend,
tot driemaal kraait de haan.
Om mij te kunnen warmen
liet ik U in de kou,
ik strek naar U mijn armen
met tranen van berouw.
2. Het maaxsel uwer handen
en toch heb ik gefaald,
ik maakte U te schande,
'k ben van U afgedwaald.
ik weet dat ik U griede
en geen voldoening gaf,
O , troost mij in Uw liefde
en wijs mij nimmer af.

Lezing Marcus 15 : 1 – 15

V: 's Ochtends in alle vroegte kwamen de hogepriesters, de oudsten en de schriftgeleerden en het hele Sanhedrin in vergadering bijeen. Nadat ze Jezus geboeid hadden, leidden ze Hem weg en leverden Hem over aan Pilatus. Pilatus vroeg Hem:

Pi: 'Bent U de koning van de Joden?'

V: Hij antwoordde:

Je: 'U zegt het.'

V: De hogepriesters brachten allerlei beschuldigingen tegen Hem in. Pilatus vroeg Hem toen:

Pi: 'Waarom antwoordt U niet? U hoort toch waar ze U allemaal van beschuldigen?'

V: Maar Jezus zei helemaal niets meer, tot verwondering van Pilatus. Pilatus had de gewoonte om op het pesachfeest één gevangene, die door het volk gekozen werd, vrij te laten. Op dat moment zat er een zekere Barabbas gevangen, samen met de andere opstandelingen die tijdens het oproer hadden vermoord. Een grote groep mensen trok naar Pilatus en begon hem te vragen om ook nu te doen wat zijn gewoonte was. Pilatus vroeg hun:

Pi: 'Wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?'

V: Want hij begreep wel dat de hogepriesters hem uit afgunst hadden uitgeleverd. Maar de hogepriesters hitsten de menigte op om te zeggen dat hij Barabbas moest vrijlaten. Toen zei Pilatus tegen hen:

Pi: 'Wat moet ik dan doen met die man die u de koning van de Joden noemt?'

V: En ze begonnen weer te schreeuwen.

Allen: 'Kruisig Hem!'

V: riepen ze. Pilatus vroeg:

Pi: 'Wat heeft Hij dan misdaan?'

V: Maar ze schreeuwden nog harder:

Allen: 'Kruisig Hem!'

V: Omdat Pilatus de menigte tevreden wilde stellen, liet hij Barabbas vrij. Jezus leverde hij uit om gekruisigd te worden, nadat hij Hem eerst nog had laten geselen.

Zingen: Lied 581

1 Hier zwijgt het ho - ge den - ken:
God trad in ons ge - mis
om vol - heid ons te schen - ken,
zijn dorst bracht la - fe - nis.

2. Die liefhad bovenmate,
die zich gevangen gaf,
bevrijdt ons uit ons haten,
breekt onze ikzucht af.

3. Zijn zwijgen voor de rechter
wordt nog door ons gehoord:
voor ons het pleit beslechtend
als zijn vrijsprekend woord.
4. Die vol was van genade
is onze weg gegaan.
Het spoor van onze daden
klaagt ons niet langer aan.

Lezing Marcus 15 : 16 – 19

V: De soldaten leidden Hem weg, het paleis (dat is het pretorium) in, en riepen de hele cohort bijeen. Ze trokken Hem een purperen gewaad aan, vlochten een kroon van doorntakken en zetten Hem die op. Daarna brachten ze Hem hulde met de woorden:

So: 'Gegroet, koning van de Joden!'

V: Ze sloegen Hem met een rietstok op het hoofd en bespuwden Hem, en bogen onderdanig voor Hem.

Zingen: Lied 576a: 1 en 2

1. O hoofd vol bloed en wonden,
bedekt met smaad en hoon,
o hoofd zo wreed geschonden,
uw kroon een doornenkroon,
o hoofd eens schoon en heerlijk
en stralend als de dag,
hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!
Ik groet U vol ontzag.
2. O hoofd zo hoog verheven,
o goddelijk gelaat,
waar werelden voor beven,
hoe bitter is uw smaad!
Gij, eens in 't licht gedragen,
door engelen omstuwde,
wie heeft U zo geslagen,
gelasterd en gespuwd?

Lezing Marcus 15 : 20 – 26

V: Nadat ze Hem zo hadden bespot, trokken ze Hem het purperen gewaad uit en deden Hem zijn kleren weer aan.
Toen brachten ze Hem naar buiten om Hem te kruisigen.

Ze dwongen een voorbijganger die net de stad binnenkwam, Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus, om het kruis te dragen. Ze brachten Hem naar Golgota, wat in onze taal 'schedelplaats' betekent. Ze wilden Hem met mirre vermengde wijn geven, maar Hij nam die niet aan. Ze kruisigden Hem en verdeelden zijn kleren onder elkaar; ze dobbelden erom wie wat zou krijgen. Het was in het derde uur na zonsopgang dat ze Hem kruisigden. Het opschrift met de aanklacht tegen Hem luidde: 'De koning van de Joden'.

Zingen: Lied 586

1 Zie de mens die in zijn lij-den
te-ken werd voor al-le tij-den
van wat lief-de dra-gen kan.

2. Weerloos heeft Hij heel zijn leven
zich aan anderen gegeven –
weergaloos is Hij alleen.

Lezing Marcus 15 : 27 – 32

V: Samen met Hem kruisigden ze twee misdadigers, de een rechts van Hem, de ander links. De voorbijgangers keken hoofdschuddend toe en dreven de spot met Hem:

Vo: 'Ach, kijk nou toch eens! Jij die de tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt, red jezelf toch door van het kruis af te komen.'

V: Ook de hogepriesters en de schriftgeleerden maakten onder elkaar zulke spottende opmerkingen:

Ho: 'Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf redden kan Hij niet; laat die messias, die koning van Israël, nu van het kruis afkomen. Als we dat zien, zullen we geloven!'

V: Ook de twee andere gekruisigden beschimpten Hem.

Zingen: Lied 586: 3 en 4

3. Die hem ooit op handen droegen
zijn dezelfde die hem sloegen
en die vroegen om zijn dood.

4. Maar nog is zijn hart bewogen om hun blinde onvermogen – stervende pleit hij hen vrij.

Lezing Marcus 15 : 33 – 37

- V: Op het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. Aan het einde daarvan, in het negende uur, riep Jezus met luide stem:
- Je: *'Eloi, Eloi, lema sabachtani?'*,
- V: wat in onze taal betekent: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen:
- Om: 'Hoor, Hij roept om Elia!'
- V: Iemand ging snel een spons halen, dompelde die in water met azijn, stak de spons op een stok en probeerde Hem te laten drinken, terwijl hij zei:
- Iem: 'Laten we nu maar eens zien of Elia komt om Hem eraf te halen.'
- V: Nadat Jezus luid geroepen had, blies Hij de laatste adem uit.

Stilte

De Paaskaars wordt gedoofd

In de stilte zet het orgel zachtjes in, melodie van Lied 590

Lied 590: 1

1. Nu valt de nacht.
Het is volbracht:
de Heer heeft heel zijn leven
voor het menselijk geslacht
in Gods hand gegeven.

Lezing Marcus 15 : 38 – 46

- V: En het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot onder in tweeën. Toen de centurio, die recht tegenover Hem stond, Hem zo zijn laatste adem zag uitblazen, zei hij:
- C: 'Werkelijk, deze mens was Gods Zoon.'
- V: Van een afstand stonden ook vrouwen toe te kijken, onder wie Maria van Magdala en Maria de moeder van Jakobus de jongere en van Joses, en Salome. Zij waren Jezus gevolgd en hadden Hem gediend, toen Hij in Galilea verbleef. Zo stonden er nog veel meer vrouwen, die met Hem waren meegereisd naar Jeruzalem.

Toen de avond al gevallen was (het was de 'voorbereidingsdag', dat wil zeggen de dag voor de sabbat), kwam Josef van Arimatea, een vooraanstaand raadsheer, die zelf ook de komst van het koninkrijk van God verwachtte. Hij raapte al zijn moed bijeen en ging naar Pilatus, die hij om het lichaam van Jezus vroeg. Het bevreesde Pilatus dat Hij al dood zou zijn en hij riep de centurio bij zich, aan wie hij vroeg of Jezus al gestorven was, en toen de centurio dat bevestigd had, gaf hij het lijk aan Josef. Josef kocht een stuk linnen, haalde Jezus van het kruis en wikkelde Hem in het linnen. Daarna legde hij Hem in een graf dat in de rots was uitgehouwen en rolde een steen voor de ingang.

Zingen: 'Laten wij dan nu begraven'

(Lied 719 uit 'Zangen van zoeken en zien')

The image shows a musical score for a hymn. It consists of five staves of music in a single system, all in a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The time signature is common time (C). The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The first line of music corresponds to the first line of lyrics: '1. La - ten wij dan nu be - gra - ven'. The second line: 'wie zijn taak hier heeft ge - daan,'. The third line: 'toe - ver - trou - wen aan de aar - de,'. The fourth line: 'met zijn woor - den ver - der - gaan.'. The fifth line: 'stof uit - stof en as uit as.'.

2. Laten wij dan nu de tranen
van verdriet en van gemis,
laten vallen op de aarde
die ons wieg en woning is.
Stof uit stof en as uit as.
3. Laten wij dan nu verzorgen
wat er bleef van deze mens,
wetend dat zijn geest geborgen
bij de Bron van alles is.
Stof uit stof en as uit as.

Lezing: Marcus 15: 47

V: Maria van Magdala en Maria de moeder van Joses keken toe in welk graf Hij werd gelegd.

GEBEDEN

Elke voorbede wordt afgesloten met de woorden:

V: *Zo bidden wij samen*

A: Heer, verhoor ons.

DE KRUISMEDITATIE

Gedicht 'God genoeg' van Huub Oosterhuis

Zingen: Lied 852

1 U komt mij, lie - ve God,
zo ne - de - rig na - bij,
in da - gen van ge - mis
en moi - te vindt U mij.

2. U daalt het duister in,
U deelt mijn angst en pijn,
zo dodelijk bedroefd
als maar een mens kan zijn,
3. een man van smarten die
ter aarde valt en schreit,
een lotgenoot, een vriend, –
o Heer, die bij mij zijt.

Stilte

Beklag Gods met refrein van lied 547

Mijn volk, wat heb Ik u misdaan en waarmee heb Ik u bedroefd?
Mooi als de hemel schiep Ik de aarde, licht in de dauw en de vloeiende bron,
zon in de ogen van mensen die leven.
Waarom wordt alles gewijd aan de dood?

Mijn volk, wat heb Ik u misdaan en waarmee heb Ik u bedroefd?
Toen u geslagen werd, ben Ik gekomen. Heb Ik u niet eigenhandig bevrijd?
In uw verdriet heb Ik naast u gezeten.
Waarom wordt wie bij u vreemdeling is, vergeten?

**Kyrie eleison, wees met ons begaan,
Doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.**

Mijn volk, wat heb Ik u misdaan en waarmee heb Ik u bedroefd?
Honger en dorst heb Ik met u geleden. Water ontsprong aan de mondige rots.
Brood werd Ik, heb mij in liefde gebroken.
Waarom blijft honger een doodsoorzaak?

**Kyrie eleison, wees met ons begaan,
Doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.**

Mijn volk, wat heb Ik u misdaan en waarmee heb Ik u bedroefd?
Zoals een moeder haar kinderen zegent, zoals zij warmte geeft wanneer zij
voedt, ben Ik de machtige, ben Ik die lenigt.
Waarom smeden jullie wapens en denken jullie aan moorden?

**Kyrie eleison, wees met ons begaan,
Doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.**

Mijn volk, wat heb Ik u misdaan en waarmee heb Ik u bedroefd?
Als de rechtvaardige ben Ik gekomen. Onder u was Ik degene die dient. Heb Ik
niet zelf u de voeten gewassen?
Waarom heerst onder u dan het recht van de sterkste en de macht van de
dood?

**Kyrie eleison, wees met ons begaan,
Doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.**

Stille

Zingen: Lied 263

1 Wees Gij mijn toe-vlucht de ko-men-de nacht,
de mor-gen die ik on-danks al-les ver-wacht.
Hoe kan ik gaan sla-pen, als Gij er niet zijt,
die mij van het don-ker en wan-hoop be-vrijdt.

2. Wees gij mijn wijsheid, de rust in mijn hart,
bevrijding van wat mij ontstelt en verwacht,
de hoop die mij grond geeft als alles verdwijnt,
het duister me aangrijpt, de zon niet meer schijnt.
3. Gij zelf moet meegaan, uw lichtend gelaat,
een gids die mij voorgaat en nimmer verlaat.
De dag loopt ten einde, de nacht is nabij,
wees gij nu mijn toekomst, het duister voorbij.

Avondgebed

De Paaskaars wordt de kerk uitgedragen

We verlaten in stilte de kerk

PAASWAKE OP STILLE ZATERDAG

30 maart 2024 om 21.00 uur
in de kerk van Westergeast

Voorganger: ds. Lieuwkje Cnossen
Organist: mw. Anneke Renkema
M.m.v.: cantorij o.l.v. dhr. Bauke Hoekstra

Vorbereiding

In de kerk is het donker en stil

Vanuit de stilte:

Zingen: Lied 599: 1 en 2 cantorij, 3, 4 en 5 allen

Cantorij:

1 O die-pe nacht die ons om-ringt,
de we-reld in uw dui-ter dwingt,
het licht van Christus kleurt de lucht,
Hij komt, Hij jaagt u op_ de vlucht.

Cantorij: 2. De aarde die in 't donker lag,
komt in zijn zonlicht aan de dag.
Alles krijgt kleur en glans en licht
in 't stralen van zijn aangezicht.

Allen: 3. U Christus kennen wij alleen,
U zoekt ons zingen, ons geweent.
Zie ons in eenvoud voor U staan,
o Heer, neem onze harten aan.

Allen: 4. Zoveel is zwart van kwaad en pijn.
Maak door uw licht de wereld rein.
O ster die in de hemel staat,
verlicht ons met uw licht gelaat.

Allen: 5. Aan God de Vader in zijn troon,
en aan zijn eengeboren Zoon,
zij met de Geest wiens troost ons leidt,
de lof en eer in eeuwigheid.

Lezing: Jona 2: 1-11

Zingen: Lied 139: 6 allen

6. Wanneer ik mij geborgen dacht
in 't vallend duister van de nacht,
werd dan de nacht niet als het licht?
Hier lig ik voor uw aangezicht,
o God, hoe licht is zelfs het duister,
de nacht een dag die blinkt van luister.

Gebed voor de Stille Zaterdag

De lezingen worden ingeleid door de vraag van een jongere

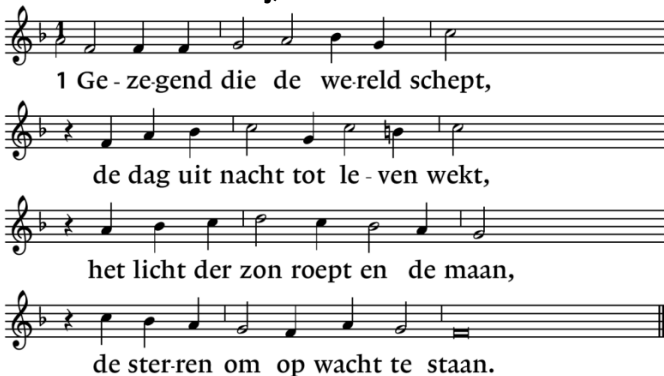
Vraag: *Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?*

Voorganger: Dit is de nacht waarin wij denken aan de schepping van hemel en aarde, en aan mensen die geroepen zijn uit het duister vandaan in het licht dat God geschapen heeft.

Lezing: Genesis 1: 1-5

Zingen: Lied 984 1 en 2 cantorij, 3 allen 4 vrouwen 5 mannen 6 allen

Cantorij:

1 Ge-zegend die de we-reld scheidt,
de dag uit nacht tot le-ven wekt,
het licht der zon roept en de maan,
de ster-ren om op wacht te staan.

Cantorij: 2. Gezegend die de aarde maakt,
de grenzen van de zee bewaakt,
ontluiken doet het jonge groen,
de kleurenpracht van elk seizoen.

Allen: 3. Gezegend die een woonplaats maakt
voor wat beweegt en ademhaalt:
de dieren in het vrije veld,
de vogels in hun zingend spel.

Vrouwen: 4. Gezegend die de mensen roept
tot liefde, vruchtbaarheid en moed,
om voor elkander te bestaan
in eerbied voor zijn grote naam.

Mannen: 5. Gezegend zijt Gij om uw woord
dat ons tot vrede heeft bekoord,
tot leven dat van lijden weet
en liefde die geen einde heeft.

Allen: 6. Gezegend zijt gij om de Geest
die van de aanvang is geweest:
de adem die ons gaande houdt
en in het eind in U behoudt.

Vraag: *Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?
Want elke nacht slapen wij en nu zijn wij hier klaar wakker.*

Voorganger: Dit is de nacht waarin God het volk Israël uit Egypte bevrijd heeft.
Slaven werden gered om in vrijheid met elkaar te leven.

Lezing: Exodus 14: 15-16, 21-22

Zingen: Lied 542: 1, 2 en 3 allen

1 God roept de mens op weg te gaan,
zijn le-ven is een reis:
'Ver - laat wat gij be - zit en ga
naar 't land dat Ik u wijs.'

2. Het volk van God was veertig jaar
– een mensenleven lang –
op weg naar het beloofde land,
het land van Kanaän.

3. Heer, geef ons moed en doe ons gaan
uw weg door de woestijn
en laat uw Zoon een laaiend vuur,
een nieuwe Mozes zijn.

Lezing: Klaagliederen 3: 24-31

Zingen: Lied 611: 1 cantorij, 2 allen

Cantorij:

1 Wij zul-len le - ven, God zij dank,
ge-noemd als doch-ters en als zo - nen,
de erf-ge - na - men van een land
dat nooit meer vruch - te - loos ver-zandt,
waar on-recht nim-mer-meer zal wo - nen.

Allen: 2. Niet meer zijn wij door angst geknecht
en aan de dood zijn wij ontheven.
Nu wordt uw Geest op ons gelegd,
in vrijheid brengt Gij ons terecht.
Een nieuwe naam is ons gegeven.

Gebed voor de Paaswake

Zingen: 'Als alles duister is': eerst cantorij, daarna allen

Als al les dui-ter is, ont steek dan een lich-tend vuur
dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft.
Als al les dui-ter is, ont steek dan een lich-tend vuur
dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft.

Zingen: Lied 458 'Zuivere vlam': eerst cantorij, daarna allen

Musical notation for Lied 458 'Zuivere vlam'. The first line shows the melody in G major, 4/4 time, with lyrics: 'Zui-ve-re vlam, ver-drijf met je licht'. The second line continues the melody with lyrics: 'de scha-duw van de dood.____'. The music ends with a double bar line.

(Tijdens dit lied worden de kleden weggebracht)

Stilte

Vanuit de stilte lied 594

Solo: 'Wachters op de morgen, hoe ver is de nacht?'
Cantorij: Ontwaak wie nog slaapt en sta op uit de dood!
Ontwaak en sta op, uw licht is opgegaan!'

Intocht van het licht

Tijdens het binnenbrengen van de nieuwe paaskaars, zingt de cantorij afwisselend met de gemeente '**Licht van Christus**' (3x):

Musical notation for 'Licht van Christus'. It consists of three staves, each with the instruction '1 solo, 2 allen:'. The melody is in G major, 4/4 time. The lyrics are: 'Licht van Chris-tus!'. The music ends with a double bar line. A watermark 'Liedboek Onli' is visible in the bottom right corner.

(De witte kleden worden neergelegd en de bloemen krijgen hun plaats)

Cantorij zingt 'Licht, licht, alles wordt licht'

Licht! Licht! Alles wordt licht!
Niets dan licht!
Overal licht!
Alles is licht geworden!

De lof van het licht

Als alle kaarsjes branden zingen we allemaal: Lied 'Nu is het licht ontboden'
(Lied 50 uit 'Tegen het donker' van Sytze de Vries, melodie Gezang 214)

The image shows a musical score for a hymn. It consists of ten staves of music in a treble clef, with a key signature of one sharp (F#) and a 3/8 time signature. The lyrics are written below the notes. The melody is simple and repetitive, with a strong rhythmic pattern. The lyrics are in Dutch and describe the light of God and the dawn of a new day.

I. Nu is het licht ont - bo - den,
de goe - de schep - ping lacht!
De zon zingt God zijn o - de
als op de eer - ste dag!
Dit licht dat ons ont - hult:
al wie het don - ker duldt
en daar Gods goed - heid wacht,
ver - valt nooit aan de nacht.

2. Nog kan het duister duren,
het licht blijft toegezegd!
Want in de zwaarste uren
is onze nacht weerlegd:
is Christus niet de vlam
die door het duister kwam,
ons aangestoken heeft
met vuur dat eeuwig leeft?
3. Nooit zal die vlam nog doven
dank zij die ene mens
die alle nacht te boven
geloofd heeft, onbegrensd.
Hij is het eerste licht,
dat ons de dag bericht,
de zon die schijnen gaat,
de glans van Gods gelaat!

Vraag: *Waarom is deze nacht zo anders dan alle ander nachten?
Waarom luisteren wij naar wat wij al wisten?*

Voorganger: Om niet te vergeten wie wij zijn, dat wij mensen van God zijn en geboren zijn om op te staan en te leven. Dit is de nacht waarin de boeien van de dood verbroken werden en waarin de Messias de dood overwon en is opgestaan uit de doden als Eerstgeborene van de mensen.

(We gaan staan voor het Paasevangelie)

Paasevangelie: Marcus 16: 1-8

Proclamatie

Voorganger: De Heer is opgestaan!

Allen: De Heer is waarlijk opgestaan!

Voorganger: De Heer is opgestaan!

Allen: God, wij danken U.

Zingen: Lied 632 allen

1. Dit is de dag die de Heer heeft
gemaakt en gegeven.
Laat ons Hem loven en danken,
verheugd dat wij leven.
Diep in de nacht
heeft Hij verlossing gebracht,
heeft Hij ons licht aangeheven.
2. Waren wij dood door de zonde,
verminkt en verloren,
doven van harte,
verhard om zijn woord niet te horen,
Hij is zo groot,
Hij overmande de dood.
Wij zijn in Jezus herboren.
3. Nu zend uw Geest, als een vuur,
als een stem in ons midden.
Dat wij van harte
elkander verstaan en beminnen
en zo voortaan
eren uw heilige naam
en U in waarheid aanbidden.

(gemeente gaat zitten)

Korte overweging

Zingen: Lied 642: 1, 2 cantorij, 3, 4 allen, 5 mannen, 6 vrouwen, 7 en 8 allen

Cantorij:

- Cantorij: 2. Ik zeg het allen, en de mond van allen zegt het voort, tot over 't ganse wereldrond de nieuwe morgen gloort.
- Allen: 3. Nu schijnt ons deze wereld pas der mensen vaderland: een leven dat verborgen was ontvangen we uit zijn hand.
- Allen: 4. Ten onder ging de sterke dood, ten onder in de vloed; nu straalt ons in het morgenrood zijn toekomst tegemoet.
- Mannen 5. De donkere weg die Hij betrad komt uit in 't hemelrijk, en wie Hem volgen op dat pad, worden aan Hem gelijk.
- Vrouwen: 6. Wees nu, wie rouw draagt, eens voor al getroost en wanhoop niet: een weerzien zonder einde zal verzoeten uw verdriet.
- Allen: 7. Nu is op aard geen goede daad meer tevergeefs gedaan, want wat gij goed doet is als zaad, dat heerlijk op zal gaan.
- Allen: 8. 't Is feest, omdat Hij bij ons is, de Heer die eeuwig leeft en die in zijn verrijzenis alles herschape[n] heeft.

Doopgedachtenis

(Het doopvont wordt met water gevuld)

Vraag: *Waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten?
Waarom gaat het in deze nacht over het water, over de doop?*

Voorganger: Dit is de nacht waarin wij worden terug gebracht naar de oorsprong van onze doop: ook wij zijn door het water getrokken, bekleed met licht, beademd met nieuw leven. Een nieuwe naam is ook over ons uitgesproken. Deze nacht gedenken wij hoe ook wij zijn weggeroepen uit dood en duisternis.

Lezing: Romeinen 6: 3-4

Weet u niet dat wij die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in zijn dood? We zijn door de doop in zijn dood met hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden.

Lezing: Romeinen 6: 3-4

Zingen: Lied 356: 1, 2 cantorij, 3, 6 en 7 allen

Cantorij:

1 O God die uit het wa - ter
in het be - gin
de aar - de hebt ge - roe - pen
de gro - te toe - komst in:
refrein: Heer, ont - ferm u o - ver ons
en o - ver on - ze kin - de - ren.

- Cantorij: 2. O God die uit het water,
de grote vloed,
een ark vol leven hebt gered
en alles was weer goed:
- Refrein: Heer, ontferm U over ons
en over onze kinderen.
- Allen: 3. O God die door het water,
de Rode Zee,
uw volk de vrije doortocht gaf,
uw volk trok met hen mee:
- Refrein: Heer, ontferm U over ons
en over onze kinderen.
- Allen: 6. O God die in het water
van de Jordaan
uw Zoon hebt aangewezen
om allen voor te gaan:
- Refrein: Heer, ontferm U over ons
en over onze kinderen.
- Allen: 7. O God die in het water
van onze doop
wie Jezus willen volgen
doet opstaan tot de hoop:
- Refrein: Heer, ontferm U over ons
en over onze kinderen

(gemeente gaat staan)

Vernieuwing van de doopbelofte

Voorganger: Nu de tijd van voorbereiding ten einde is gegaan en het
Paasfeest begonnen, willen wij onze doop gedenken en onze
doopgeloften bij vernieuwing uitspreken. Daarom vraag ik u:
Wilt u God dienen en naar Zijn stem alleen horen?

Allen: Ja, dat wil ik.

Voorganger: Wilt u zich verzetten tegen alle machten die als goden over
ons willen heersen?

Allen: Ja, dat wil ik.

Voorganger: Wilt u ieder slavenjuk afwerpen en leven in de vrijheid van
Gods kinderen?

Allen: Ja, dat wil ik.

Geloofsbelijdenis: Lied 305 allen

The image shows a musical score for a hymn. It consists of six staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The lyrics are written below the notes. The first staff starts with a '1' indicating the first verse. The music features a mix of quarter, eighth, and sixteenth notes, with some rests. The final staff ends with a double bar line.

1 Al - le eer en al - le glo - rie
geldt de luis - ter - rij - ke naam!
Vier de vre - de die Hij he - den
uit - roept o - ver ons be - staan.
Aan - ge - zicht vol van licht,
zie ons vol ont - fer - ming aan!

2. Alle eer en alle glorie
geldt de Zoon, de erfgenaam!
Als genade die ons toekomt
is Hij onze nieuwe naam.
Licht uit licht, vergezicht,
steek ons met uw stralen aan!
3. Alle eer en alle glorie
geldt de Geest die leven doet,
die de eenheid in ons ademt,
vlam, die ons vertrouwen voedt!
Levenszon, liefdesbron,
maak de tongen los voorgoed!

(We gaan zitten)

Mededelingen

Inzameling van de gaven voor: Edukans, Pastoraat

Gedachtenis van het avondmaal

Zingen: 'God fan fier en hein ús Heit': 1 en 2 cantorij, 3, 4 en 5 allen
(út Tuskentiden 229)

Cantorij:

1. God fan fier en hein ús Heit,
dat wy hil - lig - je jo nam - me,
ûn - der ús sa faak ûnt - wijd,
troch jo ei - gen bern be - skam - me.

Allen:

2. Bûch de folken nei jo wet,
lit jo ryk op ierde komme.
Byn jo wil ús op it hert
en wy sykhelje feromme.

Cantorij:

3. Jou ús hjoed ús deistich brea
en ferjou wat wy misdiene,
sa't ek wy ferjûn ha, Hear,
al dy't skuldich foar ús stiene.

Allen:

4. Lit oer ús gjin neare nacht,
lied ús net yn blyn begearen.
Binne wy yn duvels macht,
Hear, ferlos ús fan 'e kweade.

Allen:

5. God fan fier en hein ús Heit,
wûnder heimnis is jo namme,
grut yn krêft en hearlikheid,
oant yn alle tiden. Amen

Instellingswoorden

Zingen: Taizé-lied 568a: 1e keer cantorij, 2e keer en 3e keer (Fries) allen

1^e
Cantorij

U - bi ca - ri - tas et a - mor,

2^e
Allen

u - bi ca - ri - tas, De - us i - bi est.

3e Allen: As der freonskip is en leafde, as der freonskip is, dan is God by ús.

Dankgebed en voorbeden

Slotlied: Lied 655: 1, 2 cantorij, 3, 4 en 5 allen

Cantorij: 1. Zing voor de Heer een nieuw gezang!
Hij laaft u heel uw leven lang
met water uit de harde steen.
Het is vol wonderen om u heen.

Cantorij: 2. Hij gaat u voor in wolk en vuur,
gunt aan uw leven rust en duur
en geeft het zin en samenhang.
Zing dan de Heer een nieuw gezang!

Iedereen gaat staan

Allen: 3. Een lied van uw verwondering
dat nóg uw naam niet onderging,
maar weer opnieuw geboren is
uit water en uit duisternis.

Allen: 4. De hand van God doet in de tijd
tekenen van gerechtigheid.
De Geest des Heren vuurt ons aan
de heilige tekens te verstaan.

Allen: 5. Wij zullen naar zijn land geleid
doorleven tot in eeuwigheid
en zingen bij zijn wederkeer
een nieuw gezang voor God de Heer.

Zegen, met 'Amen, amen, amen'

Bij het weggaan nemen we het licht mee en zingen: Lied 634

1. U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!
Alle mens' lijk lijden hebt Gij ondergaan
om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan:
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, U zij alle eer!

2. Licht moge stralen in de duisternis,
nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,
wil het woord ons geven dat hier vrede sticht:
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, U zij alle eer!

